

Brussel, 23.8.2022
COM(2022) 415 final

2022/0244 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee voor 2023 en tot wijziging van Verordening (EU) 2022/109 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

- **Motivering en doel van het voorstel**

Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹ inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid (“de GVB-basisverordening”) moeten de levende mariene biologische rijkdommen zodanig worden geëxploiteerd dat de populaties van de gevangen soorten zich herstellen tot en blijven op hogere niveaus dan die welke de maximale duurzame opbrengst (“MDO”) kunnen opleveren. Een belangrijk instrument in dit verband is de jaarlijkse vaststelling van de vangstmogelijkheden in de vorm van totale toegestane vangsten (“TAC’s”) en quota.

Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad² tot vaststelling van het meerjarenplan voor de Oostzee bevat de diverse streefbandbreedten voor de visserijsterfte. Deze bandbreedten worden in dit voorstel gebruikt om de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) te realiseren, en met name de MDO te bereiken en vast te houden.

Met het onderhavige voorstel worden de vangstmogelijkheden van de lidstaten voor 2023 voor de commercieel belangrijkste visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee vastgesteld. Het voorstel is ook bedoeld om de mariene recreatievisserij te reglementeren voor zover dat nodig is om de onder deze verordening vallende visbestanden in stand te houden. Ter vereenvoudiging en verduidelijking van de jaarlijkse besluiten inzake TAC’s en quota worden de vangstmogelijkheden in de Oostzee sinds 2006 bij een afzonderlijke verordening vastgesteld.

- **Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein**

In het voorstel worden quota vastgesteld op een niveau dat verenigbaar is met de doelstellingen van de GVB-basisverordening.

- **Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie**

Het voorstel is in overeenstemming met de doelstellingen en voorschriften van het GVB en strookt met het beleid van de Unie inzake duurzame ontwikkeling.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

- **Rechtsgrondslag**

Artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

² Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad (PB L 191 van 15.7.2016, blz. 1).

- **Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)**

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie, als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt d), VWEU. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

- **Evenredigheid**

Het voorstel is om de onderstaande redenen in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel.

Het GVB is een gemeenschappelijk beleid. In het kader van artikel 43, lid 3, VWEU moet de Raad maatregelen tot vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden aannemen.

Met het onderhavige voorstel voor een verordening van de Raad worden vangstmogelijkheden aan de lidstaten toegewezen. Op grond van artikel 16, leden 6 en 7, en artikel 17 van de GVB-basisverordening mogen de lidstaten deze mogelijkheden volgens de criteria van die artikelen verdelen over de regio's of marktdeelnemers. De lidstaten kunnen dus met een ruime mate van vrijheid conform het sociaal-economische model van hun keuze beslissen hoe zij de aan hen toegewezen vangstmogelijkheden benutten.

Het voorstel heeft geen nieuwe financiële gevolgen voor de lidstaten. De Raad neemt elk jaar een verordening als de onderhavige aan en de openbare en particuliere middelen voor de uitvoering ervan zijn reeds beschikbaar.

- **Keuze van instrument**

Voorgesteld instrument: verordening.

Dit is een voorstel voor de vaststelling en verdeling van vangstmogelijkheden op basis van artikel 43, lid 3, VWEU.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Op grond van de mededeling van de Commissie “*Naar een duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2023*” (COM(2022) 253 final) werd de adviesraad voor de Oostzee geraadpleegd. De Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) leverde de wetenschappelijke basis voor het voorstel. Met de voorlopige standpunten van de belanghebbenden over alle betrokken visbestanden is rekening gehouden voor zover dat mogelijk was zonder tegen het bestaande beleid in te gaan of de toestand van kwetsbare bestanden te verslechteren.

Het wetenschappelijke advies over vangstbeperkingen en de toestand van de bestanden werd in juni 2022 ook met de lidstaten besproken in het regionale forum Baltfish.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

Er is overleg gepleegd met de wetenschappelijke organisatie ICES.

De Unie verzoekt de ICES jaarlijks om wetenschappelijk advies over de toestand van de belangrijke visbestanden. Het ontvangen advies heeft betrekking op alle bestanden in de Oostzee en er worden TAC's voorgesteld voor de commercieel belangrijkste bestanden³.

- **Effectbeoordeling**

Het voorstel maakt deel uit van een langetermijnaanpak waarbij de visserijen worden gebracht en gehouden op niveaus die op lange termijn duurzaam zijn. Deze aanpak zou in de loop der tijd moeten leiden tot een stabiele visserijdruk en hogere quota en daarmee tot een beter inkomen voor de vissers en hun gezinnen. De toename van de aanlandingen zou goed zijn voor de visserijsector, de consument, de verwerkende industrie en de detailhandel en voor de rest van de bedrijven die verbonden zijn met de commerciële visserij en de recreatievisserij. In deze context, en met name voor de Oostzee, moet het verband tussen duurzame visserij en een gezond marien milieu worden benadrukt. De biodiversiteitsstrategie en de daarmee samenhangende initiatieven, en met name het komende actieplan voor de visserij en het mariene milieu, zijn instrumenten om deze doelstelling te verwezenlijken.

Dankzij de besluiten over de vangstmogelijkheden in de Oostzee is het tot 2019 gelukt om bij de vaststelling van TAC's voor alle bestanden met een MDO-advies, behalve voor haring in het westelijke deel van de Oostzee, de visserijsterfte binnen de MDO-bandbreedten te brengen. Ook lijkt het dankzij deze besluiten te zijn gelukt om de bestanden weer op te bouwen en vangstcapaciteit en vangstmogelijkheden weer met elkaar in evenwicht te brengen. In 2019 werd echter duidelijk dat kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee onder zware druk staat. Volgens de ICES-raming zal dit bestand de komende jaren hoogstwaarschijnlijk uitgeput blijven. In 2021 werd duidelijk dat het kabeljauwbestand in het westelijke deel van de Oostzee eveneens al jaren onder het duurzame niveau (d.w.z. beneden B_{lim}) ligt. De ICES wees erop dat diverse zalm populaties gedecimeerd zijn. Tot slot ligt de biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee sinds 2020 onder een gezond niveau (d.w.z. beneden $B_{trigger}$) en is haring in de Botnische Golf in 2022 die grenswaarde zeer dicht genaderd. Er zijn dus nog verdere stappen nodig om te bereiken dat alle bestanden zich herstellen en op MDO-niveau komen.

De ICES heeft zijn wetenschappelijk advies voor de bestanden in de Oostzee op 31 mei 2022 gepubliceerd, met uitzondering van zijn advies voor haring in het westelijke deel van de Oostzee, dat op 30 juni 2022 werd gepubliceerd. Volgens de ICES-ramingen ligt de biomassa van haring in het westelijke deel van de Oostzee en van kabeljauw in het oostelijke en westelijke deel van de Oostzee nog onder biologisch veilige grenzen. De biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee ligt nog onder de gezonde grenswaarden. Kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee en zalm in de Golf van Finland krijgen een voorzorgsadvies. De overige acht bestanden krijgen een MDO-advies:

- sprot, haring in de Golf van Riga en schol liggen op een gezond niveau;
- haring in de Botnische Golf is gedaald tot net boven een gezond niveau; en
- kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee en haring in het westelijke en het centrale deel van de Oostzee liggen onder een gezond niveau;
- de toestand van zalm in het hoofdbekken blijft van populatie tot populatie sterk uiteenlopen.

Gezien het bovenstaande wordt voorgesteld om ten opzichte van vorig jaar het volgende ongewijzigd te laten: i) de vangstmogelijkheden voor zalm in de Golf van Finland, ii) de geregionaliseerde benadering voor zalm in het hoofdbekken, en iii) de bijvangst-TAC's voor

³ <http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>.

haring in het westelijke deel van de Oostzee en kabeljauw in het westelijke en het oostelijke deel van de Oostzee. Het voorstel komt neer op een verhoging van de vangstmogelijkheden voor haring in het centrale deel met 14 % en voor schol met 25 % en op een verlaging van de vangstmogelijkheden voor haring in de Botnische Golf met 28 %, voor haring in de Golf van Riga met 4 % en voor sprot met 20 %.

Al met al heeft het voorstel voor 2023 economisch gezien tot gevolg dat de vangstmogelijkheden in de Oostzee voor de lidstaten worden verlaagd tot circa 402 000 ton, ofwel 15,6 % minder dan in 2022.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Het voorstel blijft flexibel wat betreft de toepassing van quota-uitwisselingsmechanismen die al in de vorige jaren waren vastgelegd in de verordeningen inzake de vangstmogelijkheden in de Oostzee. Er worden geen nieuwe regels of nieuwe administratieve procedures voor de overheidsinstanties (van de Unie of op nationaal niveau) voorgesteld die tot hogere administratieve lasten zouden kunnen leiden.

Het voorstel betreft een jaarlijkse verordening, dit keer voor 2023, en bevat derhalve geen herzieningsclausule.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Unie.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De monitoring van het gebruik van de vangstmogelijkheden in de vorm van TAC's en quota is ingesteld bij Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad.

- **Artikelsgewijze toelichting**

In dit voorstel worden voor de lidstaten met visserijactiviteiten in de Oostzee de vangstmogelijkheden voor bepaalde bestanden en groepen bestanden voor 2023 vastgesteld.

Verordening (EU) 2016/1139 tot vaststelling van het meerjarenplan voor de Oostzee is op 20 juli 2016 in werking getreden. Volgens het meerjarenplan moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig de doelstellingen van het plan en moeten deze voldoen aan de streefbandbreedten voor de visserijsterfte die zijn aangegeven in de beste beschikbare wetenschappelijke adviezen, met name van de ICES of een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie. Voor bestanden met een MDO-advies is in artikel 4, lid 3, van het meerjarenplan bepaald dat de TAC in beginsel moet worden vastgesteld op of onder de MDO-visserijsterfte (respectievelijk de “F_{MDO}-puntwaarde” en de “lagere F_{MDO}-bandbreedte”). Krachtens artikel 4, lid 4, van het meerjarenplan kan de TAC echter ook altijd beneden de F_{MDO}-bandbreedten worden vastgesteld. Onder de voorwaarden van artikel 4, lid 5, van het meerjarenplan, kan de TAC voor gezonde bestanden worden vastgesteld boven de F_{MDO}-puntwaarde (de “hogere F_{MDO}-bandbreedte”). Voor bestanden met een biomassa

beneden de gezonde grenswaarde ofwel “ B_{trigger} ” — als de waarde onder dit referentiepunt voor paaibiomassa ligt, zijn maatregelen nodig die ervoor zorgen dat de bestanden zich herstellen tot boven MDO-niveau — is in artikel 5, lid 1, van het meerjarenplan bepaald dat passende herstelmaatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat het bestand weer snel op een gezond niveau komt. Rekening houdend met de afname van de biomassa moet met name de TAC op een lager niveau, beneden de hogere F_{MDO} -bandbreedte, worden vastgesteld. Op grond van artikel 5, lid 2, van het meerjarenplan zijn aanvullende herstelmaatregelen nodig indien de biomassa van een bestand zelfs onder de biologisch veilige grenzen ofwel “ B_{lim} ” ligt — als de waarde onder dit referentiepunt voor paaibiomassa ligt, heeft het bestand mogelijk een verminderde reproductiecapaciteit. Herstelmaatregelen kunnen met name inhouden dat de gerichte visserij op het betrokken bestand wordt geschorst en dat de vangstmogelijkheden voor die bestanden of andere bestanden in de visserijen voldoende worden verlaagd. Er kunnen ook andere herstelmaatregelen worden aangenomen, maar die moeten functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden zijn. Bij de keuze van de maatregelen moet rekening worden gehouden met de aard, de ernst, de duur en de herhaling van de situatie.

Overeenkomstig de GVB-basisverordening moeten de vangstmogelijkheden voor bestanden waarvoor een voorzorgsadvies wordt gegeven, worden vastgesteld op een niveau dat ten minste een vergelijkbaar instandhoudingsniveau waarborgt. In overweging 8 van de GVB-basisverordening staat dat bij het nemen van beheersmaatregelen voor gemengde visserijen rekening moet worden gehouden met het feit dat in een gemengde visserij moeilijk alle bestanden tegelijk op MDO-niveau kunnen worden bevestigd, met name wanneer uit wetenschappelijk advies blijkt dat het nauwelijks mogelijk is om het gebruikte vistuig zo selectief te maken dat het fenomeen van de “knelsoorten” zich niet voordoet.

De vangstmogelijkheden worden voorgesteld overeenkomstig artikel 16, lid 1 (beginsel van relatieve stabiliteit), en artikel 16, lid 4 (GVB-doelstellingen en regels van de meerjarenplannen), van de GVB-basisverordening.

Bij de vaststelling van de Uniequota voor met de Russische Federatie gedeelde bestanden zijn de desbetreffende hoeveelheden van deze bestanden in mindering gebracht op de door de ICES geadviseerde TAC's. De aan de lidstaten toegewezen TAC's en quota zijn vermeld in de bijlage bij het voorstel.

De bestandsomvang van haring in het westelijke deel van de Oostzee is volgens de ICES-raming iets toegenomen, maar blijft slechts 59 % van de B_{lim} -waarde. De biomassa blijft volgens de ICES-ramingen ten minste tot 2025 beneden B_{lim} , zelfs als er helemaal geen visserij plaatsvindt. De rekrutering (jonge aanwas) is al jarenlang gering en ligt nog steeds op een historisch dieptepunt. Aangezien de biomassa in de nabije toekomst in geen van de vangstscenario's boven B_{lim} komt, geeft de ICES voor het vijfde jaar op rij een nulvangstadvies. In 2021 besloot de Raad op grond van artikel 5, lid 2, en artikel 4, lid 4, van het meerjarenplan de gerichte visserij, met uitzondering van louter wetenschappelijke visserij en de kleinschalige kustvisserij, te sluiten. De Raad besloot ook een TAC voor onvermijdelijke bijvangst vast te stellen om verstikking van andere visserijen te voorkomen. Aangezien deze herstelmaatregelen nog niet lang genoeg van kracht zijn om tot verbetering in de toestand van het bestand te leiden, stelt de Commissie voor om de gerichte visserij gesloten te houden en de TAC op hetzelfde niveau te houden.

Voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee is de ICES nog niet in staat de waarden van de F_{MDO} -bandbreedten te bepalen. Daarom heeft hij voor 2023 een voorzorgsadvies uitgebracht. Voor het vierde achtereenvolgende jaar adviseert de ICES nulvangsten. Volgens de ICES-raming is en blijft de bestandsomvang voorlopig onder B_{lim} , zelfs als er helemaal

geen visserij plaatsvindt. Bovendien is de biomassa volgens zijn raming in 2021 nauwelijks gestegen en is de rekrutering nog historisch laag. Gezien de uitputting van het bestand zijn vanaf 2019 strenge maatregelen aangenomen. De gerichte visserij op kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee is gesloten, behalve voor louter wetenschappelijke visserij, en de TAC blijft beperkt tot onvermijdelijke bijvangsten om verstikking van de meeste andere visserijen in de Oostzee te voorkomen. Er werden verdere herstelmaatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden waren, aangenomen in de vorm van een paaisluiting voor de piek in de paaiperiode en voor de potentiële paaigebieden. Er gelden uitzonderingen voor louter wetenschappelijke visserij, voor bepaalde kleinschalige kustvisserijen met passief vistuig en voor pelagische visserijen voor menselijke consumptie die plaatsvinden buiten de belangrijkste potentiële paaigebieden. Bovendien is de recreatievisserij in het belangrijkste verspreidingsgebied sinds 2020 verboden omdat in deze visserij, afgezet tegen de bijvangst-TAC, aanzienlijke hoeveelheden worden gevangen. Aangezien deze herstelmaatregelen nog niet lang genoeg van kracht zijn om tot verbetering in de toestand van het bestand te leiden, stelt de Commissie voor om deze te handhaven en het TAC-niveau ongewijzigd te laten.

Uit de ramingen die de ICES jaar na jaar voor het kabeljauwbestand in het westelijke deel van de Oostzee opstelde, bleek dat het bestand kwetsbaar was en qua omvang onder B_{trigger} lag. Daarom werden de vangstmogelijkheden aanzienlijk verlaagd en werden flankerende maatregelen aangenomen, zoals paaisluitingen en beperkingen van de recreatievisserij. Elk jaar werd voorspeld dat het bestand zich in het jaar erop zou herstellen, maar dit is tot dusver nog niet gebeurd. In 2021 merkte de ICES op dat zijn eerdere beoordelingen duidelijke inconsistenties vertoonden. Daarom verrichtte hij een diepgaandere beoordeling, waaruit bleek dat het bestand in het merendeel van de afgelopen tien jaar zelfs onder B_{lim} lag. Om die reden adviseerde de ICES de totale vangsten beduidend te verlagen. De Raad besloot de gerichte visserij te sluiten, behalve voor louter wetenschappelijke visserij, en de TAC te beperken tot onvermijdelijke bijvangsten om verstikking van andere visserijen te voorkomen. De bestaande verdere herstelmaatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden waren, werden gehandhaafd of aangescherpt. De paaisluiting voor de piek in de paaiperiode en voor de potentiële paaigebieden werd gehandhaafd, behalve voor louter wetenschappelijke visserij, voor bepaalde kleinschalige kustvisserijen met passief vistuig, voor pelagische visserijen voor menselijke consumptie die plaats zouden vinden buiten de belangrijkste potentiële paaigebieden, en voor de visserij met dreggen op tweekleppige weekdieren in bepaalde ondiepe wateren. Bovendien werd de paaisluitingsperiode uitgebreid tot de recreatievisserij. Buiten die periode werd de meeneemlimiet voor de recreatievisserij verlaagd tot één vis per visser per dag.

In het advies van dit jaar geeft de ICES aan dat de rekrutering volgens zijn raming in 2022 iets hoger ligt dan in voorgaande jaren. De biomassa van het bestand is echter verder afgenomen en bedraagt thans slechts 38 % van de B_{lim} -waarde. Niettemin wordt op basis van de F_{MDO} -puntwaarde het vangstadvis gegeven om de totale vangsten te verhogen (evenals in 2021 is de ICES niet in staat om een afzonderlijk vangstadvis voor commerciële en voor recreatieve vangsten te geven), en wordt ervan uitgegaan dat de biomassa in 2024 boven B_{lim} zal liggen. Tegelijk onderstreept de ICES dat zijn kortetermijnprognose met veel meer onzekerheid is omgeven dan gebruikelijk omdat in het beoordelingsmodel geen rekening wordt gehouden met bepaalde (waarschijnlijk aanzienlijke) onbekende sterftefactoren. Daarom benadrukt de ICES dat bij vangsten op de F_{MDO} -puntwaarde het risico groot is dat de biomassa ook in 2024 onder B_{lim} blijft. Gezien de zeer geringe omvang van het bestand, de ICES-overwegingen en de voorgeschiedenis van onzekerheden in de bestandsbeoordeling stelt de Commissie voor om een voorzichtige aanpak te volgen en het TAC-niveau en de huidige herstelmaatregelen ongewijzigd te laten.

In 2020 was de biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee volgens de ICES-raming gedaald tot onder $B_{trigger}$. In 2021 zette deze daling door en kwam de biomassa dicht bij B_{lim} te liggen. De vangstmogelijkheden werden aanzienlijk verlaagd. Daarna is het bestand weer gegroeid. Het blijft echter onder $B_{trigger}$. Sinds 2015 is er geen sterke rekrutering en de huidige vangstmogelijkheden zijn voornamelijk toe te schrijven aan de sterke jaarklasse van 2019. De raming van deze jaarklasse is echter aan fluctuaties onderhevig. In 2020 bestempelde de ICES de jaarklasse van 2019 in zijn ramingen als sterk, vorig jaar als kleiner dan gemiddeld en dit jaar als groter dan gemiddeld. Op grond daarvan adviseert de ICES de vangstmogelijkheden aanzienlijk te verhogen, waarbij hij benadrukt dat het bestand afhankelijk is van één jaarklasse, waarvan de sterkte onzeker is. Daarom stelt de Commissie voor om een voorzichtige aanpak te volgen en de vangstmogelijkheden overeenkomstig artikel 5, lid 1, van het meerjarenplan vast te stellen op het laagste punt van de F_{MDO} -bandbreedte.

De beoordeling van haring in de Botnische Golf was de laatste paar jaar omgeven met enige onzekerheid. De biomassa neemt sinds 2010 gestaag af. In 2019 moest de ICES zijn advies vanwege een sterke retroactieve vertekening neerwaarts bijstellen tot ICES-gegevenscategorie 3 (voorzorgsadvies). Na grondig werk heeft de ICES het advies in 2021 weer opwaarts bijgesteld tot ICES-gegevenscategorie 1 (MDO-advies). De raad ging ervan uit dat de biomassa eindelijk weer een stijgende lijn vertoonde, en adviseerde om de vangstmogelijkheden aanzienlijk te verhogen. Volgens zijn huidige raming was de biomassa van het bestand de afgelopen jaren veel kleiner en is deze gedaald tot een niveau net boven $B_{trigger}$. De ICES geeft aan dat deze ontwikkeling waarschijnlijk te wijten is aan het feit dat haring steeds kleiner wordt, een verschijnsel dat al enige tijd in bepaalde kustvisserijen wordt waargenomen. De ratio tussen gewicht en leeftijd was in de afgelopen 15 jaar al laag en is in 2021 nog verder teruggelopen. Het enige, door de ICES geadviseerde vangstscenario waarin het bestand in 2024 boven $B_{trigger}$ blijft, is het laagste punt van de F_{MDO} -bandbreedte. Gezien de ongunstige ontwikkeling van het bestand en om te voorkomen dat het tot onder $B_{trigger}$ daalt, stelt de Commissie voor om de vangstmogelijkheden vast te stellen op het laagste punt van de F_{MDO} .

Het ICES-advies voor haring in de Golf van Riga bevat geen specifieke beperkingen, zodat een TAC wordt voorgesteld op de F_{MDO} -puntwaarde.

Volgens de ICES ligt de biomassa van sprot op een gezond niveau, maar lag de visserijdruk in het verleden boven F_{MDO} . Bovendien raadt de ICES aan rekening te houden met de interacties tussen de verschillende soorten, aangezien sprot een belangrijke foerageersoort voor kabeljauw is. Daarom stelt de Commissie voor om de TAC conform artikel 4, lid 3, van het meerjarenplan vast te stellen in de lagere F_{MDO} -bandbreedte.

De TAC voor schol is een combinatie van: i) het MDO-advies voor het bestand in de deelsectoren 21, 22 en 23, en ii) het MDO-advies voor het bestand in de deelsectoren 24 tot en met 32, dat dit jaar opwaarts is bijgesteld tot ICES-gegevenscategorie 2 (MDO-advies). Beide bestanden ontwikkelen zich goed, maar er moet rekening worden gehouden met de interacties tussen de verschillende soorten. Kabeljauw is een onvermijdelijke bijvangst in de scholvisserij en de bijvangsten kunnen behoorlijk hoog zijn, met name zolang geen gebruik wordt gemaakt van selectiever vistuig. De Commissie stelt voor om de vangstmogelijkheden voor beide kabeljauwbestanden in de Oostzee op een zeer laag niveau te houden. Daarom stelt de Commissie voor om de TAC voor schol conform artikel 4, lid 3, van het meerjarenplan vast te stellen in de lagere F_{MDO} -bandbreedte.

De ICES constateert al vele jaren achtereen dat de toestand van de rivierbestanden van zalm in de Oostzee zeer heterogeen is: sommige zijn gezond, andere zijn uiterst zwak. Voor zalm in

het hoofdbekken gaf de ICES doorgaans een MDO-advies en voor zalm in de Golf van Finland een advies op basis van de benadering voor bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn. Na een grondige beoordeling van het bestand besloot de ICES deze benadering in 2020 ook te volgen voor het hoofdbekken. Na verdere werkzaamheden gaf de ICES in 2021 weer een MDO-advies, maar daarin werd voor het eerst aangegeven dat alle commerciële en recreatieve zalmvangsten in het hoofdbekken, die per definitie gemengde visserijen zijn waarbij zalm uit gezonde en uit zwakke rivierbestanden wordt gevangen, moeten worden stopgezet om de zwakke rivierbestanden te beschermen. Tegelijk oordeelde de ICES echter dat voor de voortzetting van de bestaande gerichte visserij in de kustgebieden van de Botnische Golf en de Ålandzee tijdens de zalmzomertrek nog het voorzorgsbeginsel gold. Daarom besloot de Raad om de gerichte zalmvisserij in het hoofdbekken te sluiten en een bijvangst-TAC voor onvermijdelijke bijvangsten vast te stellen, met een vrijstelling voor louter wetenschappelijke visserij, en om tegelijk de gerichte zalmvisserij in die noordelijke kustgebieden tijdens de zomerperiode open te houden. Ook nam de Raad verdere herstelmaatregelen aan die functioneel verbonden waren met de vangstmogelijkheden. Het werd verboden met beuglijnen te vissen buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen. Waar en wanneer de gerichte commerciële visserij is gesloten, geldt in de recreatievisserij bovendien per visser een dagelijkse meeneemlimiet van één zalm met ingeknipte vin. Voor zalm in de Golf van Finland stelde de Raad de TAC vast overeenkomstig het ICES-voorzorgsadvies. In 2022 kon de ICES-werkgroep als gevolg van de Russische aanvalsoorlog tegen Oekraïne niet bijeenkomen en besloot de ICES om voor zalm in het hoofdbekken en voor zalm in de Golf van Finland hetzelfde advies te geven als afgelopen jaar. Op grond daarvan stelt de Commissie voor om de twee TAC's ongewijzigd te laten en de huidige herstelmaatregelen te handhaven, terwijl wordt geëxpliciteerd dat recreatieve technieken waarbij de vangst meteen wordt teruggezet, niet zijn toegestaan omdat de ICES de sterfte na het terugzetten te hoog acht om de zwakke populaties te beschermen.

Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad bevat verdere voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's, waaronder de flexibiliteitsbepalingen van haar artikelen 3 en 4 voor bestanden waarvoor respectievelijk voorzorgs- en analytische TAC's gelden. Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen op welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing mogen zijn, met name niet op grond van de biologische situatie van de bestanden. Meer recent werd bij artikel 15, lid 9, van de GVB-basisverordening het flexibiliteitsmechanisme ingevoerd voor alle onder de aanlandingsverplichting vallende bestanden. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit het beginsel van een rationele en verantwoorde exploitatie van de levende mariene biologische rijkdommen ondergraaft en een belemmering vormt voor de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen, moet worden verduidelijkt dat de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing zijn wanneer de lidstaten geen gebruik maken van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van de GVB-basisverordening voorziet.

De Commissie stelt ook voor om Verordening (EU) 2022/109 van de Raad te wijzigen en een TAC vast te stellen voor kever, waarvoor het visseizoen op 1 november 2022 begint. Het TAC-niveau wordt als "p.m." (pro memorie) geoormerkt in afwachting van de publicatie van het ICES-advies, dat begin oktober 2022 wordt verwacht, en hangende het overleg met het Verenigd Koninkrijk.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee voor 2023 en tot wijziging van Verordening (EU) 2022/109 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad⁴ moet bij de vaststelling van instandhoudingsmaatregelen rekening worden gehouden met de beschikbare wetenschappelijke, technische en economische adviezen, met inbegrip van, waar relevant, verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij en van andere adviesinstanties, met de adviezen van de adviesraden die voor de betrokken geografische bevoegdheidsgebieden zijn opgericht, en met de gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten.
- (2) Het is aan de Raad om de maatregelen aan te nemen voor de vaststelling en de verdeling van de vangstmogelijkheden, inclusief, waar nodig, bepaalde functioneel daarmee verbonden voorwaarden. Op grond van artikel 16, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden aan de lidstaten worden toegewezen op een manier die de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij waarborgt.
- (3) In Verordening (EU) nr. 1380/2013 is bepaald dat het gemeenschappelijk visserijbeleid tot doel heeft het exploitatieniveau voor een maximale duurzame opbrengst (MDO) voor zoveel mogelijk bestanden in 2015 en, geleidelijk toenemend, voor alle bestanden uiterlijk in 2020 te verwezenlijken. De overgangperiode tot en met 2020 was bedoeld om een evenwicht te vinden tussen enerzijds het bereiken van de MDO voor alle bestanden en anderzijds de mogelijke sociaal-economische implicaties van eventuele aanpassingen van vangstmogelijkheden.
- (4) Daarom moeten de totale toegestane vangsten (“TAC’s”), in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 1380/2013, berusten op de beschikbare wetenschappelijke adviezen, waarbij rekening wordt gehouden met de biologische en de sociaal-economische implicaties, met de verplichting tot billijke behandeling van de visserijsectoren en met de standpunten die kenbaar zijn gemaakt tijdens raadplegingen van de belanghebbenden.

⁴ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

- (5) Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad⁵ bevat een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en voor de visserijen die die bestanden exploiteren (het “meerjarenplan”). Het meerjarenplan moet ervoor zorgen dat de levende mariene biologische rijkdommen zodanig worden geëxploiteerd dat populaties van gevangen soorten zich kunnen herstellen tot en blijven op een niveau boven MDO. In artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is bepaald dat de vangstmogelijkheden voor bestanden die onder een meerjarenplan vallen, in overeenstemming moeten zijn met dergelijke meerjarenplannen.
- (6) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1139 moesten de vangstmogelijkheden voor de in artikel 1 van die verordening vermelde bestanden zodanig worden vastgesteld dat zo spoedig mogelijk en, geleidelijk toenemend, uiterlijk in 2020 een visserijsterfte op MDO-niveau, uitgedrukt in bandbreedten, werd bereikt. Derhalve moeten de vangstbeperkingen voor 2023 voor de betrokken bestanden in de Oostzee worden vastgesteld overeenkomstig de doelstellingen van het meerjarenplan.
- (7) De Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) heeft op 31 mei 2022 zijn jaarlijkse advies voor de Oostzeebestanden gepubliceerd, behalve zijn advies voor haring in het westelijke deel van de Oostzee, dat op 30 juni 2022 werd gepubliceerd. De ICES geeft aan dat de biomassa van haring in het westelijke deel van de Oostzee in de ICES-deelsectoren 20 tot en met 24 ondanks een lichte toename ervan slechts 59 % van het grensreferentiepunt voor de paaibiomassa bedraagt beneden welk er sprake kan zijn van een verminderde reproductiecapaciteit (B_{lim}). Bovendien blijft de rekrutering historisch laag. Daarom heeft de ICES voor het vijfde opeenvolgende jaar een nulvangstadvies voor haring in het westelijke deel van de Oostzee gepubliceerd. Op grond van artikel 5, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1139 moeten alle passende herstelmaatregelen worden aangenomen die waarborgen dat het betrokken bestand snel terugkeert tot boven MDO-niveau. Krachtens artikel 5, lid 2, van die verordening moeten ook aanvullende herstelmaatregelen worden aangenomen. Daarom werd voor 2022 de gerichte visserij op haring in het westelijke deel van de Oostzee gesloten en werd een zeer lage TAC vastgesteld voor onvermijdelijke bijvangsten van haring in het westelijke deel van de Oostzee om het fenomeen van “knelsoorten” ofwel “verstikkingssoorten” te voorkomen. Wel werd gerichte visserij op haring in het westelijke deel van de Oostzee toegestaan voor visserijverrichtingen die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek zouden plaatsvinden met volledige inachtneming van de voorwaarden van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad⁶, en toegestaan aan kleinschalige kust vissers die vissen met bepaalde soorten passief vistuig. Gezien het ICES-advies en de ongewijzigde bestandssituatie is het passend om de vangstmogelijkheden op hetzelfde

⁵ Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad (PB L 191 van 15.7.2016, blz. 1).

⁶ Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 en (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 894/97, (EG) nr. 850/98, (EG) nr. 2549/2000, (EG) nr. 254/2002, (EG) nr. 812/2004 en (EG) nr. 2187/2005 van de Raad (PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105).

niveau te houden en de functioneel daarmee verbonden herstelmaatregelen te handhaven.

- (8) Wat het kabeljauwbestand in het oostelijke deel van de Oostzee betreft, kan de ICES zijn voorzorgsadvies sinds 2019 baseren op een meer gegevensrijke beoordeling. Volgens de ICES-ramingen ligt de biomassa van het kabeljauwbestand in het oostelijke deel van de Oostzee nog onder B_{lim} en neemt deze sinds 2021 nauwelijks toe. Daarom heeft de ICES voor het vierde opeenvolgende jaar een nulvangstadvies voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee gepubliceerd. Vanaf 2019 zijn in de Unie strenge instandhoudingsmaatregelen aangenomen. Op grond van artikel 5, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1139 werd de gerichte visserij op kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee gesloten en werd voor onvermijdelijke bijvangsten van kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee een TAC op zeer laag niveau vastgesteld om het fenomeen van “knelsoorten” te voorkomen. Bovendien werden verdere herstelmaatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden waren, aangenomen in de vorm van paaisluitingen en een verbod op de recreatievisserij in het belangrijkste verspreidingsgebied. Gezien het ICES-advies en de ongewijzigde bestandssituatie is het passend om de vangstmogelijkheden op hetzelfde niveau te houden en de functioneel daarmee verbonden herstelmaatregelen te handhaven.
- (9) Wat het kabeljauwbestand in het westelijke deel van de Oostzee betreft, blijkt al sinds een aantal jaren uit wetenschappelijke ramingen dat de paaibiomassa onder het grensreferentiepunt ligt beneden welk specifieke en passende beheersactie nodig is ($B_{trigger}$). Daarom werden er in de afgelopen paar jaar steeds strengere beheersmaatregelen aangenomen. In 2021 besloot de ICES een diepgaandere beoordeling te verrichten, die aan het licht bracht dat de biomassa van het kabeljauwbestand in het westelijke deel van de Oostzee al meer dan tien jaar lang gedurende het grootste deel van die periode onder B_{lim} lag. Daarom werd op grond van artikel 5, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1139 de gerichte visserij op haring in het westelijke deel van de Oostzee gesloten en werd een zeer lage TAC vastgesteld voor onvermijdelijke bijvangsten van kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee om het fenomeen van “knelsoorten” te voorkomen. Bovendien werden verdere herstelmaatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden waren, aangenomen in de vorm van een verlengde paaisluiting, ook voor de recreatievisserij, en een verdere verlaging van de dagelijkse meeneemlimiet in de recreatievisserij. Dit jaar heeft de ICES de biomassa van het bestand naar beneden bijgesteld en ondanks een lichte toename vorig jaar wordt de biomassa geraamd op minder dan 40 % van de B_{lim} -waarde. Vanwege de lichte toename van de geraamde rekrutering en vanwege onduidelijke andere sterftefactoren, die de ICES momenteel niet in zijn beoordelingsmodel kan opnemen, kunnen de totale vangsten volgens het advies voor de MDO-visserijsterfte (F_{MDO}) worden verhoogd. Wel benadrukt de ICES dat zijn kortetermijnprognose met grote onzekerheid is omgeven en dat er gezien de onduidelijke extra sterfte een kans van 66 % bestaat dat de biomassa van het bestand in 2024 onder B_{lim} blijft indien de vangstmogelijkheden op de F_{MDO} -puntwaarde worden vastgesteld. Bovendien is de ICES evenals in 2021 niet in staat om afzonderlijk vangstadvisies voor commerciële en voor recreatieve vangsten te geven. Gezien de afname van het bestand en gezien de onzekerheid rond het advies voor vangsten op de F_{MDO} -puntwaarde, moet een voorzorgsbenadering worden gevolgd en is het passend om de vangstmogelijkheden op hetzelfde niveau te houden en de functioneel daarmee verbonden herstelmaatregelen te handhaven.

- (10) Volgens de ICES-ramingen was de biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee in 2020 gedaald tot onder B_{trigger} en was deze in 2021 de B_{lim} -waarde dicht genaderd. Volgens de ICES-raming van dit jaar is de biomassa toegenomen, maar blijft deze onder B_{trigger} . Het bestand is volledig afhankelijk van de jaarklasse van 2019, en de raming van de sterkte ervan varieert sinds 2020 aanzienlijk. Daarom is het passend om de vangstmogelijkheden vast te stellen overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1139.
- (11) De biomassa van haring in de Botnische Golf neemt sinds 2010 gestaag af. Vanwege een sterke retrospectieve vertekening in de beoordeling van het bestand besloot de ICES in 2019 om een advies uit te brengen op basis van de benadering voor bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn. Na een diepgaande analyse kon de ICES in 2021 weer een MDO-advies geven. Volgens het geactualiseerde advies voor 2021 konden de vangstmogelijkheden voor 2021 aanzienlijk worden verhoogd op grond van de raming dat de biomassa eindelijk een stijgende lijn vertoonde. Volgens het ICES-advies voor 2022 moesten de vangstmogelijkheden licht worden verlaagd. In het advies voor 2023 heeft de ICES de biomassa van het bestand echter duidelijk naar beneden bijgesteld. Volgens de ICES is de afname van de biomassa hoogstwaarschijnlijk te wijten aan het feit dat haring steeds kleiner wordt. Volgens zijn raming ligt de biomassa van het bestand net boven B_{trigger} . Het enige, door de ICES geadviseerde vangstscenario waarin het bestand in 2024 boven B_{trigger} blijft, is het laagste punt van de F_{MDO} -bandbreedte. Gezien de ongunstige ontwikkeling van het bestand en om te voorkomen dat het tot onder B_{trigger} daalt, moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld op het laagste punt van de F_{MDO} .
- (12) Volgens het ICES-advies voor schol wordt kabeljauw gevangen als bijvangst in de visserij op schol. Volgens het ICES-advies voor sprot wordt sprot gevangen in een gemengde visserij met haring en is sprot een prooi-soort voor kabeljauw. Het is passend om met deze interacties tussen de soorten rekening te houden en de vangstmogelijkheden voor schol en sprot vast te stellen binnen de lagere F_{MDO} -bandbreedte.
- (13) Met betrekking tot zalm in de ICES-deelsectoren 22 tot en met 31 constateert de ICES al een aantal jaren dat de toestand van de rivierbestanden zeer heterogeen is. Na een diepgaande analyse adviseerde de ICES in 2021 om alle commerciële en recreatieve vangsten in het hoofdbekken, die per definitie gemengde visserijen zijn waarbij zalm uit gezonde en uit zwakke rivierbestanden wordt gevangen, stop te zetten om de zwakke rivierbestanden te beschermen. Wel was de ICES van oordeel dat de bestaande gerichte visserij in de kustgebieden van de Botnische Golf en de Ålandzee tijdens de zalmzomertrek kon worden voortgezet. Daarom werd een specifieke TAC vastgesteld voor bijvangst van zalm in deze gebieden, met een vrijstelling voor: i) visserijverrichtingen die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek zouden plaatsvinden met volledige inachtneming van de voorwaarden van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241, en ii) de kustvisserij ten noorden van $59^{\circ}30'$ NB tussen 1 mei en 31 augustus. Er werden ook verdere herstelmaatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden waren, aangenomen in de vorm van beperkingen op het gebruik van beuglijnen en een dagelijkse meeneemlimiet in de recreatievisserij. In 2022 heeft de ICES hetzelfde advies gegeven als dat van 2021. Daarom is het passend de vangstmogelijkheden op hetzelfde niveau te houden en de functioneel daarmee verbonden herstelmaatregelen te handhaven, en tegelijk te verduidelijken dat recreatieve technieken waarbij de vangst meteen wordt teruggezet, niet zijn toegestaan.

- (14) Om de volledige benutting van de vangstmogelijkheden voor de kustvisserij te waarborgen, werd in 2019 voor zalm een beperkte flexibiliteit tussen de ICES-deelsectoren 22 tot en met 31 en ICES-deelsector 32 ingevoerd. Gezien de ongewijzigde vangstmogelijkheden voor deze twee bestanden moet de huidige flexibiliteit worden gehandhaafd.
- (15) Het verbod op de visserij op zeeforel buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen en de beperking van de bijvangst van zeeforel tot 3 % van de gecombineerde vangst van zeeforel en zalm hebben een grote rol gespeeld bij de aanzienlijke terugdringing van de regelmatig voorkomende onjuiste opgaven van vangsten in de zalmvisserij, die met name als vangsten van zeeforel werden gemeld. Daarom moet de desbetreffende bepaling worden gehandhaafd om dergelijke onjuiste opgaven op een laag niveau te houden.
- (16) Maatregelen inzake de recreatievisserij op kabeljauw en zalm en maatregelen voor de instandhouding van de zeeforel- en zalmbestanden mogen geen afbreuk doen aan strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.
- (17) De in deze verordening vermelde vangstmogelijkheden moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad⁷, en met name haar artikelen 33 en 34 betreffende de registratie van de vangsten en visserijinspanning, respectievelijk de toezending van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden aan de Commissie. Daarom moeten in deze verordening de codes worden vermeld die de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij gegevens aan de Commissie toezenden over de aangelande hoeveelheden van bestanden die onder deze verordening vallen.
- (18) Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad⁸ bevat aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's, waaronder de flexibiliteitsbepalingen van haar artikelen 3 en 4 voor bestanden waarvoor respectievelijk voorzorgs- en analytische TAC's gelden. Krachtens artikel 2 van Verordening (EG) nr. 847/96 moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4, met name op grond van de biologische toestand van de bestanden, niet van toepassing mogen zijn. Meer recent werd bij artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 het jaarflexibiliteitsmechanisme ingevoerd voor alle onder de aanlandingsverplichting vallende bestanden. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit het beginsel van een rationele en verantwoorde exploitatie van de levende biologische rijkdommen van de zee ondergraaft, een belemmering vormt voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid en tot een verslechtering van de biologische toestand van de bestanden leidt, moet expliciet worden bepaald dat de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen op analytische TAC's van toepassing zijn wanneer geen gebruik wordt gemaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.

⁷ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008 en (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

⁸ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

- (19) De biomassa van het kabeljauwbestand in het oostelijke en in het westelijke deel van de Oostzee en van haring in het westelijke deel van de Oostzee ligt onder B_{lim} en in 2023 zijn alleen bijvangsten, wetenschappelijke visserij en, voor haring in het westelijke deel van de Oostzee, bepaalde kleinschalige kustvisserijen toegestaan. Daarom hebben de lidstaten die een quotumaandeel in de betrokken TAC hebben, toegezegd de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet, in 2023 niet op die bestanden toe te passen, zodat de vangsten in 2023 niet groter zullen zijn dan de TAC voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee, voor haring in het westelijke deel van de Oostzee en voor kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee. Voorts ligt de biomassa van vrijwel alle rivierbestanden van zalm ten zuiden van $59^{\circ}30'$ NB onder het grensreferentiepunt voor de productie van smolt (R_{lim}) en zijn in 2023 alleen bijvangsten en wetenschappelijke visserij toegestaan. Daarom hebben de betrokken lidstaten voor 2023 eenzelfde toezegging gedaan voor de jaarflexibiliteit voor zalmvangsten in het hoofdbekken.
- (20) Verordening (EU) 2022/109 van de Raad⁹ stelt de vangstmogelijkheden voor kever tot en met 31 oktober 2022 in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van 2a vast. Het visseizoen voor kever loopt van 1 november tot en met 31 oktober. Om de start van de visserij op 1 november 2022 mogelijk te maken en op grond van nieuw wetenschappelijk advies en na overleg met het Verenigd Koninkrijk, moet een voorlopige TAC voor kever in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a worden vastgesteld voor de periode van 1 november 2022 tot en met 31 december 2022. Deze voorlopige TAC moet in overeenstemming zijn met het op [7 oktober 2022] gepubliceerde ICES-advies. Verordening (EU) 2022/109 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (21) Om een onderbreking van de visserijactiviteiten te voorkomen, moeten de bepalingen van deze verordening die betrekking hebben op de Oostzee, met ingang van 1 januari 2023 van toepassing zijn. De vangstbeperkingen van Verordening (EU) 2022/109 zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2022. De onderhavige verordening moet evenwel van 1 november 2022 tot en met 31 oktober 2023 van toepassing zijn op kever in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a, omdat dit het visseizoen voor kever is. Vanwege de dringende noodzaak om de duurzame visserijactiviteiten voort te zetten en om tijdig, bij de opening van de visserijseizoenen, met de betrokken visserijen te kunnen beginnen, moet deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking treden,

⁹ Verordening (EU) 2022/109 van de Raad van 27 januari 2022 tot vaststelling, voor 2022, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB L 21 van 31.1.2022, blz. 1).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp

Deze verordening stelt voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee de vangstmogelijkheden voor 2023 vast en wijzigt sommige bij Verordening (EU) 2022/109 vastgestelde vangstmogelijkheden in andere wateren.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op vissersvaartuigen van de Unie die actief zijn in de Oostzee.
2. Zij is tevens van toepassing op de recreatievisserij indien in de toepasselijke bepalingen uitdrukkelijk naar deze visserij wordt verwezen.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Daarnaast gelden de volgende definities:

- (1) “deelsector”: een deelsector van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) in de Oostzee als gedefinieerd in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad¹⁰;
- (2) “totale toegestane vangst” (TAC): de hoeveelheid van elk bestand die in een jaar mag worden gevangen;
- (3) “quotum”: een gedeelte van de TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;
- (4) “recreatievisserij”: niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee mariene biologische rijkdommen worden geëxploiteerd voor recreatieve, toeristische of sportieve doeleinden.

¹⁰ Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

HOOFDSTUK II

VANGSTMOGELIJKHEDEN

Artikel 4

TAC's en toewijzingen

De TAC's, de quota en, in voorkomend geval, de functioneel daarmee verbonden voorwaarden zijn vermeld in de bijlage.

Artikel 5

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening aan de lidstaten toegewezen, onverminderd:

- (a) uitwisselingen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- (b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
- (c) extra aanlandingen die worden toegestaan op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 of artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- (d) hoeveelheden die worden ingehouden overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 of overgedragen op grond van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- (e) verlagingen op grond van de artikelen 105 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

Artikel 6

Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangsten

De bestanden van niet-doelsoorten die zich binnen biologisch veilige grenzen bevinden, als bedoeld in artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, en in aanmerking komen voor de afwijking van de verplichting om vangsten in mindering te brengen op de betrokken quota, zijn genoemd in de desbetreffende TAC-tabellen van de bijlage bij deze verordening.

Artikel 7

Sluitingen ter bescherming van paaiende kabeljauw

1. Van 1 mei tot en met 31 augustus is het verboden om met welk vistuig dan ook te vissen in de deelsectoren 25 en 26.
2. In afwijking van lid 1 geldt dat verbod niet voor:

- (a) visserijverrichtingen die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met volledige inachtneming van de voorwaarden van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241;
 - (b) vissersvaartuigen van de Unie van minder dan twaalf meter lengte over alles die vissen met kieuwnetten, warnetten of schakelnetten, met geankerde beugen, beuglijnen, vrije beuglijnen, handlijnen en peuren of soortgelijk passief vistuig in gebieden met een waterdiepte van minder dan twintig meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten;
 - (c) vissersvaartuigen van de Unie die in deelsector 25 vissen op pelagische bestanden voor rechtstreekse menselijke consumptie, met vistuig met een maaswijdte van 45 mm of minder, in gebieden waar de waterdiepte minder dan vijftig meter bedraagt volgens de coördinaten op de officiële zeekaart van de bevoegde nationale autoriteiten, en waarvan de aanlandingen zijn gesorteerd.
3. Het is van 15 januari tot en met 31 maart verboden met welk vistuig dan ook te vissen in de deelsectoren 22 en 23 en van 15 mei tot en met 15 augustus in deelsector 24.
4. In afwijking van lid 3 geldt dat verbod niet voor:
- (a) visserijverrichtingen die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met volledige inachtneming van de voorwaarden van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241;
 - (b) vissersvaartuigen van de Unie van minder dan twaalf meter lengte over alles die vissen met kieuwnetten, warnetten of schakelnetten, met geankerde beugen, beuglijnen, vrije beuglijnen, handlijnen en peuren of soortgelijk passief vistuig in gebieden met een waterdiepte van minder dan twintig meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten;
 - (c) vissersvaartuigen van de Unie die in deelsector 24 vissen op pelagische bestanden voor rechtstreekse menselijke consumptie, met vistuig met een maaswijdte van 45 mm of minder, in gebieden waar de waterdiepte minder dan veertig meter bedraagt volgens de coördinaten op de officiële zeekaart van de bevoegde nationale autoriteiten, en waarvan de aanlandingen zijn gesorteerd;
 - (d) vissersvaartuigen van de Unie die vissen met dreggen op tweekleppige weekdieren in deelsector 22 in gebieden met een waterdiepte van minder dan twintig meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaart van de bevoegde nationale autoriteiten.
5. Kapiteins van vissersvaartuigen als bedoeld in lid 2, punt b) of c), en lid 4, punt b), c) of d), zorgen ervoor dat hun visserijactiviteit te allen tijde door de controleautoriteiten van de bevoegde lidstaat kan worden gemonitord.

Artikel 8

Maatregelen betreffende de recreatievisserij op kabeljauw in de deelsectoren 22 tot en met 26

1. In het kader van de recreatievisserij mag elke visser in de deelsectoren 22 en 23 en in deelsector 24 binnen zes zeemijl gemeten vanaf de basislijnen per dag niet meer dan

één kabeljauwexemplaar in bezit hebben. Van 15 januari tot en met 31 maart is de recreatievisserij op kabeljauw in deze gebieden echter verboden.

2. De recreatievisserij op kabeljauw is verboden in deelsector 24 buiten zes zeemijl gemeten vanaf de basislijnen en in de deelsectoren 25 en 26.
3. Dit artikel geldt onverminderd strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 9

Maatregelen betreffende de recreatievisserij op zalm in de deelsectoren 22 tot en met 31

1. De recreatievisserij op zalm, met inbegrip van technieken waarbij de zalmvangst meteen wordt teruggezet, is verboden in de deelsectoren 22 tot en met 31. Elk incidenteel gevangen zalmexemplaar wordt onmiddellijk weer in zee vrijgelaten.
2. In afwijking van lid 1 is de recreatievisserij op zalm toegestaan onder de volgende cumulatieve voorwaarden:
 - (a) per visser mag per dag niet meer dan één zalmexemplaar met ingeknipte vetvin worden gevangen en aan boord worden gehouden;
 - (b) alle exemplaren van alle vissoorten aan boord moeten in gehele staat worden aangeland.
3. In afwijking van de leden 1 en 2 is de recreatievisserij op zalm ten noorden van 59°30' NB van 1 mei tot en met 31 augustus toegestaan in gebieden binnen vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen.
4. Dit artikel geldt onverminderd strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 10

Maatregelen voor de instandhouding van de zeeforel- en zalmbestanden in de deelsectoren 22 tot en met 32

1. Het vissen op zeeforel buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen in de deelsectoren 22 tot en met 32 is voor vissersvaartuigen van de Unie verboden van 1 januari tot en met 31 december 2023. Bij het vissen op zalm buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen in deelsector 32 mogen bijvangsten van zeeforel op elk moment aan boord of bij aanlanding na elke visreis niet meer bedragen dan 3 % van de totale zalm- en zeeforelvangst.
2. Het is verboden met beuglijnen te vissen buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen in de deelsectoren 22 tot en met 31.
3. Dit artikel geldt onverminderd strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 11

Flexibiliteit

1. Tenzij anders vermeld in de bijlage bij deze verordening, is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC geldt, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC geldt.
2. Artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.

Artikel 12

Toezening van gegevens

Lidstaten die op grond van de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens over hoeveelheden van bestanden die gevangen of aangeland zijn, aan de Commissie toezenden, gebruiken daarvoor de bestandscodes in de bijlage bij deze verordening.

HOOFDSTUK III

SLOTBEPALINGEN

Artikel 13

Wijziging van Verordening (EU) 2022/109

In deel B van bijlage IA bij Verordening (EU) 2022/109 wordt de tabel met de vangstmogelijkheden voor kever en geassocieerde bijvangsten in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van ICES-deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a vervangen door:

“

Soort:	Kever en geassocieerde bijvangsten	Gebied:	3a; wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van deelgebied 4; wateren van het Verenigd Koninkrijk van 2a (NOP/2A3A4.)
	<i>Trisopterus esmarkii</i>		
Jaar	2022	2023	
Denemarken	49 478 ⁽¹⁾⁽³⁾	<i>pro memorie (p.m.)</i> ⁽¹⁾⁽⁶⁾	Analytische TAC Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.
Duitsland	9 ⁽¹⁾⁽²⁾⁽³⁾	p.m. ⁽¹⁾⁽²⁾⁽⁶⁾	Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.
Nederland	36 ⁽¹⁾⁽²⁾⁽³⁾	p.m. ⁽¹⁾⁽²⁾⁽⁶⁾	
Unie	49 524 ⁽¹⁾⁽³⁾	p.m. ⁽¹⁾⁽⁶⁾	
Verenigd Koninkrijk	10 204	p.m.	
Noorwegen	0 ⁽⁴⁾	p.m. ⁽⁴⁾	

-
- (1) Maximaal 5 % van het quotum mag bestaan uit bijvangsten van schelvis en wijting (OT2/*2A3A4). Overeenkomstig deze bepaling op het quotum in mindering gebrachte bijvangsten van schelvis en wijting en overeenkomstig artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 op het quotum in mindering gebrachte bijvangsten van soorten mogen samen niet hoger zijn dan 9 % van het quotum.
- (2) Het quotum mag alleen worden gevangen in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van de ICES-gebieden 2a, 3a en 4.
- (3) Mag alleen worden gevangen van 1 november 2021 tot en met 31 oktober 2022.
- (4) Er moet een sorteerrooster worden gebruikt.
- (5) Er moet een sorteerrooster worden gebruikt. Met inbegrip van maximaal 15 % onvermijdelijke bijvangsten (NOP/*2A3A4), die op dit quotum in mindering moeten worden gebracht.
- (6) Mag worden gevangen van 1 november 2022 tot en met 31 december 2022.
-

”.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2023.

Artikel 13 is evenwel van toepassing van 1 november 2022 tot en met 31 oktober 2023.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter